

PROTOKÓŁ
Sądu Konkursowego na opracowanie koncepcji punktu widokowego na placu budowy
MUZEUM SZTUKI NOWOCZESNEJ W WARSZAWIE

W dniach 30 sierpnia i 11 września 2019 roku odbyło się posiedzenie Sądu Konkursowego, na którym sędziowie jako zespół pomocniczy Kierownika Zamawiającego dokonali oceny spełnienia przez uczestników konkursu wymagań określonych w regulaminie konkursu oraz oceny prac konkursowych.

Sąd konkursowy podjął obrady, w których udział wzięli:

1. **Pan Mikołaj Mundzik ze strony Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie**
2. **Pani Małgorzata Nowaczyk ze strony Miasta St. Warszawy z Biura Architektury i Planowania Przestrzennego**
3. **Pan Szymon Wojciechowski (APA Wojciechowski Sp. z o.o.) architekt lokalny Pracowni Thomas Phifer and Partners**
4. **Pani Justyna Siemiradzka ze strony Generalnego Wykonawcy WARBUD S.A.**
5. **Sekretarz Organizacyjny konkursu – Adela Lenart (bez prawa głosu)**

W konkursie w terminie wpłynęły 33 prace wszystkie spełniają kryteria formalno-prawne.

Członkowie Sądu Konkursowego, po zapoznaniu się z pracami konkursowymi oraz opisem przedstawionych koncepcji punktu widokowego i po dyskusji (wypowiadali się wszyscy członkowie Sądu) dokonali oceny przedstawionych koncepcji.

Sąd Konkursowy zdecydował w głosowaniu:

NAGRODĘ podstawową w wysokości 5 000,00 zł (brutto) oraz zaproszenie do współpracy projektu realizacyjnego wraz z firmą Warbud S.A. otrzymuje:

Praca konkursowa o numerze 03 – numer nadany przez Uczestnika konkursu – 203212

94 Studio, Al. Marcinkowskiego 14/10.2, 61-827 Poznań

Pani Klaudia Gołaszewska
Pan Marek Grodzicki
Pani Kinga Grzybowska
Pan Michał Hondo
Pan Jakub Wójtowicz
Pan Filip Zieliński

Uzasadnienie:

Praca ma formę ramy umieszczonej na podwyższeniu o konstrukcji sześcienniej kratownicy, na której oparta jest platforma umożliwiająca śledzenie powstawania Muzeum. Rusztowanie tworzące punkt widokowy koresponduje z codziennym życiem placu budowy. Prostota formy oraz zastosowanie stalowej konstrukcji jako głównego środka architektonicznego wyrazu nadaje bryle lekkiego charakteru. Punkt widokowy nie dominuje, ale angażuje otaczającą przestrzeń i zaprasza do oglądania postępów prac.

Rama do patrzenia – główna inspiracja projektu – symbolizuje instytucję muzeum, ale też odnosi się do tradycji historii sztuki, w której rama interpretowana jest jako finalna część dzieła, montowana na końcowym etapie pracy artysty jako zwieńczenie obrazu. Umożliwia ona prezentację malarstwa i wzmacnia jego percepcję. Jak piszą autorzy pracy: „Muzeum Sztuki Nowoczesnej jest miejscem będącym symboliczną ramą obrazu. To przestrzeń kadrująca, nakierowująca zwiedzających na oryginalne wizje artystów”.

Jury doceniło prostotę projektu, który swoim tymczasowym charakterem, towarzyszy toczącej się budowie, a jednocześnie nie pogłębia chaosu wizualnego śródmieścia i pełnej kolorowych reklam pierzei ulicy Marszałkowskiej. Wybrana technologia pozwala większość użytych materiałów poddać recydingowi, zaś jej główny budulec – rusztowania rurowo-złączkowe zostaną po demontażu instalacji użyte powtórnie.

WYRÓŻNIENIA:

1. Praca konkursowa o numerze 18 – numer nadany przez Uczestnika konkursu – 444995

Pani Agata Holdenmajer, Poznań
Pan Hugon Kowalski, Poznań

Uzasadnienie:

Punkt widokowy składający się z drewnianego podestu na planie koła oraz czternastu dwustronnych zwierciadeł. Podest może się obracać wokół własnej osi, zaś zamontowane nad nim lustra umożliwiają wgląd w plac budowy. Istotną zaletą pracy jest jej mobilność umożliwiająca dostrzeganie nieoczywistych ujęć powstającego Muzeum. Dodatkowo elementy pionowe są sprężyste i mogą reagować na zmienność pogody oraz rozwój inwestycji. Jury wyróżniło pracę za stworzenie przyjaznej odbiorcy małej architektury umożliwiającej komfortowe korzystanie z przestrzeni publicznej oraz za interesujący plastyczny wyraz projektu, odnoszący się do tradycji sztuki kinetycznej.

2. Praca konkursowa o numerze 21 – numer nadany przez Uczestnika konkursu – 202992

Pani Martyna Rowicka, Warszawa
Pan Michał Michałowski, Warszawa

Uzasadnienie:

Praca proponuje konstrukcję wykonaną z prefabrykowanych słupów i belek stalowych dwuteowników. Tworzą one mocny znak w przestrzeni placu Centralnego, który odnosi się do struktur kojarzonych z budową: dźwigów, rusztowań, podkonstrukcji. Jej skala (637 centymetrów wysokości) wpisuje się w otoczenie wielkomiejskich gmachów i ma stanowić stelaż dla tablicy informacyjnej na temat budowy. Autorzy pracy widzą możliwość wykorzystania konstrukcji w przyszłości dla zamieszczania w niej bieżących informacji o działalności Muzeum, a także zakładają jej pełen recyding. Jury wyróżniło pracę za odniesienie do tradycji sztuki w przestrzeni publicznej oraz za oryginalną plastycznie formę prezentacji projektu.

3. Praca konkursowa o numerze 32 – numer nadany przez Uczestnika konkursu – 112358

Pan Tomasz Czuban, Warszawa

Uzasadnienie:

Proponowany obiekt składa się z trzech elementów: schodów tworzących trybunę do oglądania budowy, masztu oraz umieszczonego na nim neonu. Świecący znak złożony z trzech obręczy, który miałby unosić się nad placem budowy, jest zaczerpnięty z identyfikacji wizualnej Muzeum autorstwa Ludovica Ballanda, a jego umieszczenie na wysokości 18 metrów nad placem budowy ma pomóc w zlokalizowaniu nowej instytucji wśród intensywnie zmieniającej się przestrzeni centrum Warszawy. Konstrukcja przypomina swoją formą szpilkę wbity w mapę miasta lub pinezkę z popularnych map internetowych.